

וכאן עלינו להכיר היטב חשיבות דבר זה.

מה תועלת יש בדבר לפרוש מן היין, או לגדל פרע שלושים יום? התשובה: מה תועלת ללכת gym לשעה! כמו שיש exercise לבנות את כח הגוף, כן ב ד י ו ק יש עקסרסייז לכבוש את יצר לב האדם. נמצינו למידים מי שפורש מן היין 30 יום, קל לו לכבוש את יצר-סיפור לשון-רע. מי שאינו מגלח 30 יום, trains himself שלא חייבים לנקום ולטור. ברור הדבר, אים אינו רואה שום results אחר פרישות מן היין, הרי שלא עשה העקסרסייז כמשפט [ויש לו לשכור trainer שילמיד לו "איך" לעשותו" כלומר להסביר לו שכל פעם שחושק לו יין ומצטער בעצמו ואינו שותה, יאמר לעצמו yes i can! וכשיבא לידו שמיעת חרפתו מאשתו, לא ישיב, ויקבל שכר על זה [שומעין חרפתן ולא משיבין ועונים עליהם הכתוב אומר ואוהביו כצאת השמש בגבורתן]

הרי שאין שום חשיבות כלל לעצם אי-שתיית יין. אדרבה, יש להתאונן עליו, הקב"ה מוזג לו כוס= יין. והוא ממאן לקבלו! אך כיון שעושהו לשם עקסרסייז, שרי. כמו שהתירה תורה להשחית עץ מאכל כשיש תועלת יותר important כן מותר לו ל"השחית" היין, כדאי לתקן גופו...

חידות השבוע:

כמה אותיות נמחקו במי-המרים?

מי שהיה נזיר, ונצטרע מה הדין?

תשובה על החידות: מותר לשחוט ולמכור בהמותיו אף קודם שיעשרם, עד שעת "הגרון" [עיין בכורות פרק בתרא] אחד מהם היא ר"ח סיון!

מעשר בהמה אינה נוהגת בחו"ל [לרע"ק], משום דאיתקש מעשר בהמה למעשר דגן [בכורות פרק בתרא]

יש להוכיח יתרון הזכר מהא שעולה 55 מ 20 [בן חמש שנים] ונקיבה 33 מ 10. נמצא הזכר פי 4 והנקיבה פי 3.33

שש עגלות צב ושני עשר בקר, צב הוא turtle ומנהגם היה לעשות כיסוי להעגלה כעין turtle [עיין ציור] על כן נקרא "עגלות-צב" - turtle-like-wagons.

איש כי יפליא לנדור נדר-נזיר...גדל פרע שער ראשו..

"נזירות" היה דבר מצוי בזמן המקרא והמשנה עד חורבן בית שני [מסופר במשנה שהרבה נזירים עלו מבבל להתגלח ולא ידעו שכבר חרב הבית...ומי שנדר אחר החורבן, יש לו היתר. אבל מי שנדר קודם, ואחר כך חרב הבית, אין לו היתר עולמית! [אסור לו לגלח עולמית] מכיון שאין "פותחין בנולד".] ידוע לנו משמשון, שמואל, אבשלום. גם כשמתאונן ירמיה אומר: זכו נזירה משלג! לא ידוע לנו בדיוק כמה נפוץ היה, אבל יכולים לראות מכל מיני כינויי נזירות [עיין ריש מס' נזיר], וממעשה של 300 נזירים ששמעון בן שטח טיפל עמם [ירושלמי ברכות ז] שהיה "מיעוט המצוי".

נזיר אסור בג' תגלחת, טומאה, יין. ואחר תשלום "ימי נזירותו" מגלח על ג קרבנות, ומותר ביין. והנה קל להבין שכל אלו, יש בהם צד השווה מה שקורין בזמנינו "פרישות". וכבר מצינו משפחת יונדב בן רכב [ירמ' כה] שפרשו מן היין כי כן צווה להם אביהם. וכן כהן אסור ביין כשבא למקדש. וכן "פרישות" מטומאה [ובזמן חז"ל מצינו פרושים על שם שזוהרו לאכול חוליהן בטהרה]. וגידול שיער בלי שום סדר ["פרע"-וויילד, כמו כי פרוע הוא גבי עגל, ראשכם אל תפרעו-כי מנהג אבל לא לגלח שערו, ולהניח אותו ווילד, אבל כהן אסור] יש בו עיין הכרזה שאני לא איכפת לי לייפות את עצמי [עיקר היופי שייך בשיער, שאפשר לסדרו באופנים שונים. והקב"ה בראו לשם זה] ואני "פורש" מן סדר היופי הרגיל.

אך כל זה הוא subcategory מן כלל גדול שאנחנו רגילים לכנות בשם פרישות. או סיגוף תענית [אגב: בזמן המקרא מצינו "תענית צבור" ומפטירין בו ביום הכפורים, גם אחאב צם, ועצת איזבל היה לקרוא "צום" ולהעיד שברך נבות]